

Homilie bisschop Van den Hende

Paaswake, HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal in Rotterdam

8 april 2023

Genesis 1, 1-2, 2

Exodus 14, 15-15, 1

Ezechiël 36, 16-17a.18-28

Romeinen 6, 3-11

Matteüs 28, 1-10

Broeders en zusters, we zijn op een ongebruikelijk tijdstip in de kerk. En de viering is ook extra lang. Het is de paaswake. Dat wil zeggen na de dagen van Jezus' laatste avondmaal en zijn lijden en sterven, mogen we nu uitzien naar zijn opstanding uit de dood. We zijn in een donkere kerk begonnen. We hebben het licht binnengebracht. Het licht van de verrezen Heer. En dat hebben we verspreid. Deze grote kaars, die het symbool is van de Christus die verrezen is, dat licht heeft u ontvangen en doorgegeven. Daar zit een diepe betekenis in. Het licht ontvangen en het doorgeven. Eerst zelf het licht van het geloof mogen krijgen en dan het doorgeven. Het is wat de leerlingen ook gevraagd wordt. Eerst dachten ze: Jezus is gestorven, het graf is dicht, het is allemaal voorbij. Ze waren met Hem meegetrokken drie jaar lang. Ze waren enthousiast geworden. Ze hechtten geloof aan zijn woorden en zijn daden. En toen stierf Hij aan het kruis. Het leek allemaal voorbij te zijn. En de meeste leerlingen hadden wellicht wroeging, want ze hadden op de moeilijkste momenten Jezus alleen gelaten. Petrus had zelfs gezegd: ik ken die man niet.

Broeders en zusters, de Heer is trouwer dan wij. De Heer heeft alles voor ons gedaan. Hij draagt ons leven. Hij zendt zijn Zoon Jezus Christus. En dan wordt juist die Zoon, die alleen maar liefde is, gekruisigd en gedood. Het zou een moment zijn voor ons mensen om de stekker er definitief uit te halen. Maar God is geen mens. Hij is vol liefde. En Jezus, die sterft, die in het graf wordt gelegd, blijft niet in het graf, maar staat op uit de dood.

Vandaag zijn de leerlingen nog wat onwennig. Er staat over Maria Magdalena en de andere Maria dat ze blij waren, maar ook bang. Ze hadden vreugde in hun hart, maar ook twijfel. Hoe kan dit allemaal? Ze waren nog te zeer onder de indruk van zijn sterven, van die gruwelijke aanblik van zijn bloedende wonden. En toen Hij in het graf gelegd was, leek er geen verandering meer mogelijk te zijn. Maar nu is er een engel die zegt: Hij is niet hier, Hij is verrezen. Maar in plaats van dat ze gelijk een gat in de lucht springen, zijn ze aan de ene kant blij, maar houdt ook de angst hen aan de grond.

Gelukkig, broeders en zusters, blijft het niet bij die eerste reactie. Want later gaan ze erop uit. De vrouwen gaan naar de apostelen en de apostelen gaan met hen de wereld in om te verkondigen dat Jezus leeft. In het boek Handelingen zullen we zien dat Petrus, die eerst Jezus verloochend had, later met durf en moed het geloof verspreidt. Hij zegt op een vol plein met mensen: degene die jullie hebben gekruisigd, is opgestaan. Degene die jullie hebben weggeduwd, is nu het fundament, de hoeksteen van ons leven geworden. Hij leeft.

Het was steeds Gods bedoeling om ons het leven te schenken. De eerste lezing, het boek Genesis, vertelt dat God de oorsprong is van het leven. Een prachtig gedicht over zeven dagen, waarbij de mens in de schepping een bijzondere plek heeft, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. En mochten we een hart hebben dat niet gevoelig is voor de liefde van

God, dan zegt Ezechiël: de Heer zal ons hart vernieuwen. In plaats van een hart van steen, zal Hij een hart van vlees geven.

Broeders en zusters, vandaag mogen we in deze nacht de verrijzenis vieren. Augustinus noemt deze paasnacht de moeder van alle wakes. Dat wil zeggen dat deze nacht een nieuw begin is van nieuw leven. En dat we hier niet zitten te dutten of op ons horloge kijken. Maar dat we het licht van de Heer proberen in ons hart te ontvangen en te bewaren. Zoals de eerste leerlingen het licht van de verrijzenis kregen als blijde boodschap en die blijde boodschap hebben rondverteld, zo mogen ook wij het licht van Pasen in ons hart ontvangen en daar in ons dagelijks leven van getuigen.

Vandaag mogen we iemand dopen en meerdere volwassenen vormen. Want ons geloof mogen we doorgeven ook in onze dagen. En zojuist in de mis hiervoor in de Liduinakerk mocht ik ook een volwassene opnemen in de Kerk door het doopsel en het vormsel. Nee, broeders en zusters, de liefde van God blijft en ons geloof is niet dood. Ieder jaar opnieuw hebben wij de kans op Pasen te zeggen: de Heer leeft, alleluja.

Mogen wij ook in deze nacht ons hart niet sluiten, maar openen. En ook die verantwoordelijkheid nemen: als we dan die grote blijde boodschap van Pasen hebben geleerd en geloven en vertrouwen, laten we dan ook anderen bekend maken met deze blijde boodschap en die niet voor onszelf houden. Anders schuiven we alsnog de steen terug, laten we alsnog ons hoofd hangen en komt er steeds minder terecht van onze roeping om het licht van de verrezen Heer te verspreiden, niet als toeschouwers met een kaarsje, maar als leerlingen met het licht van het geloof in ons hart. Amen.